

Tolkningsfrågor

1. Förutsätter den skyldighet som domstolen ålägger motparten, att bevilja klaganden visering, att denna domstol i enlighet med artikel 21.1 i viseringskodexen⁽¹⁾ har kunnat fastställa att klaganden har för avsikt att lämna medlemsstaternas territorium när den visering som den sökande ansökt om löper ut, eller är det tillräckligt att denna domstol, efter prövning i enlighet med artikel 32.1 b i viseringskodexen, inte på grund av särskilda omständigheter hyser några rimliga tvivel på tillförlitligheten hos klagandens utsaga avseende hans avsikt att lämna medlemsstaternas territorium när den visering som den sökande ansökt om löper ut?
2. Ger viseringskodexen upphov till en bindande rätt att beviljas Schengenvisering när inresevillkoren enligt artikel 21.1 i denna kodex är uppfyllda och det inte finns något skäl för att avslå ansökan om visering enligt artikel 32.1 i nämnda kodex?
3. Utgör viseringskodexen hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken en utlänning kan beviljas visering, i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009, för transitering genom Schengenmedlemsstaternas territorium eller för planerade vistelser på detta territorium som inte varar längre än tre månader under en sexmånadersperiod från och med dagen för första inresan (Schengenvisering)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België (Belgien) den 17 februari 2012 — Rose Marie Bark mot Galileo Joint Undertaking i likvidation

(Mål C-89/12)

(2012/C 133/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rose Marie Bark

Motpart: Galileo Joint Undertaking i likvidation

Tolkningsfrågor

Ska artikel 11.2 i stadgarna för det gemensamma företaget Galileo, som fogats som bilaga till rådets förordning (EG) nr 876/2002⁽¹⁾ av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo, jämförd med artikel 2 i samma

förordning, tolkas så, att den personal i det gemensamma företaget Galileo som har anställts med tidsbegränsade kontrakt omfattas av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, särskilt de lönevillkor som fastställs i nämnda anställningsvillkor?

⁽¹⁾ EGT L 138, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 17 februari 2012 — Health Service Executive mot S.C. och A.C.

(Mål C-92/12)

(2012/C 133/33)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Health Service Executive

Motparter: S.C. och A.C.

Tolkningsfrågor

1. Omfattas en dom om omhändertagande av ett barn för en bestämd tidsperiod i en annan medlemsstat på en institution som tillhandahåller terapeutisk omvårdnad och utbildning av det materiella tillämpningsområdet för rådets förordning nr 2201/2003⁽¹⁾?
2. Om svaret på fråga 1 är jakande, vilka skyldigheter följer då av artikel 56 i rådets förordning nr 2201/2003 vad gäller formerna för samråd och godkännande för att säkerställa effektivt skydd av det barn som ska omhändertas?
3. När en domstol i en medlemsstat har förordnat om placering av ett barn under en bestämd tid på ett behandlingshem i en annan medlemsstat och har inhämtat godkännande från den staten i enlighet med artikel 56 i rådets förordning nr 2201/2003, är det då en förutsättning att domen om placering av barnet under en bestämd tid på ett behandlingshem i en annan medlemsstat erkänns och/eller förklaras verkställbar i denna andra medlemsstat för att placeringen ska kunna genomföras?
4. Har en dom om placering av ett barn under en bestämd tid på ett behandlingshem i en annan medlemsstat, som den medlemsstaten lämnat godkännande till i enlighet med artikel 56 i rådets förordning nr 2201/2003, någon rättslig verkan i denna andra medlemsstat innan en förklaring om erkännande och/eller verkställbarhet meddelas efter avslutat förfarande för att erhålla en sådan förklaring?

5. När en domstol genom dom förnyar förordnandet om placering av ett barn under en bestämd tid på ett behandlingshem i en annan medlemsstat enligt artikel 56 i förordning nr 2201/2003 för ytterligare bestämda tidsperioder, måste då godkännande från den andra medlemsstaten enligt artikel 56 i förordningen inhämtas varje gång förordnandet förnyas?
6. När en domstol genom dom förnyar förordnandet om placering av ett barn under en bestämd tid på ett behandlingshem i en annan medlemsstat enligt artikel 56 i förordning nr 2201/2003 för ytterligare bestämda tidsperioder, måste då varje sådan dom med förnyat förordnande erkännas och/eller verkställas i denna andra medlemsstat?

(¹) EUT L 338, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 21 februari 2012 — ET Agrokonsulting-04–Velko Stoyanov mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie" — Razplashtatelna agentsia

(Mål C-93/12)

(2012/C 133/34)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ET Agrokonsulting-04–Velko Stoyanov

Motpart: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie" — Razplashtatelna agentsia (verkställande direktören för den statliga jordbruksfonden — utbetalningsställe)

Tolkningsfrågor

1. Ska effektivitetsprincipen, som har utvecklats i praxis från Europeiska unionens (domstol), och principen om ett effektivt domstolsskydd i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder för tillämpningen av en nationell förfaranderegul, såsom den i artikel 133.1 i den bulgariska förvaltningsprocesslagen, som föreskriver att en domstols behörighet i förvaltningsrättsliga tvister beträffande tillämpningen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik enbart bestäms på grundval av sätet för den förvaltningsmyndighet som har meddelat det angripna förvaltningsbeslutet, mot bakgrund av att platsen för fastigheten och klagandens hemvist inte beaktas i regeln?
2. Ska likvärdighetsprincipen, som har utvecklats i praxis från Europeiska unionens domstol, tolkas så, att den utgör hinder för tillämpningen av en nationell förfaranderegul, såsom den i artikel 133.1 i den bulgariska förvaltningsprocesslagen,

som föreskriver att en domstols behörighet i förvaltningsrättsliga tvister beträffande tillämpningen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik enbart bestäms på grundval av sätet för den förvaltningsmyndighet som har meddelat det angripna förvaltningsbeslutet, mot bakgrund av bestämmelsen i 19 § i övergångs- och slutbestämmelserna i lagen om ändring och komplettering av förvaltningsprocesslagen (vilken avser behörig domstol i nationella förvaltningsrättsliga tvister om jordbruksmark)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 27 februari 2012 — Herbert Schaible mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-101/12)

(2012/C 133/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Herbert Schaible

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

Europeiska unionens domstol ombeds att besvara frågorna huruvida

- a) klagandens skyldighet att identifiera varje enskilt djur i enlighet med artiklarna 3.1 och 4.2 i förordning nr 21/2004 (¹),
- b) klagandens skyldighet att elektroniskt identifiera varje enskilt djur i enlighet med artikel 9.3 första stycket i förordning nr 21/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 1560/2007 (²), och
- c) klagandens skyldighet att föra ett anläggningsregister C i enlighet med artikel 5.1 i jämförd med bilaga B punkt 2 till förordning nr 21/2004

är förenliga med överordnad unionsrätt och således giltiga.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter (EGT L 5, s. 8).

(²) Rådets förordning (EG) nr 1560/2007 av den 17 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 21/2004 när det gäller datum för införande av elektronisk identifiering av får och getter (EUT L 340, s. 25).